

17 Δεκεμβρίου 2023

Γέροντας Χατζη-Γεώργης, Πόσο σπουδαία είναι για τους Χριστιανούς τα άγια Μυστήρια

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις





Γέρων Χατζη-Γεώργης, (1809-1886).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Στην Κερασιά

Επειδή είχε αυξηθή η Συνοδεία του Παπα-Νεόφυτου στα Καυσοκαλύβια, ανέβηκαν στην Κερασιά, για να έχουν και περισσότερη ησυχία. Κατ' αρχάς παρέμειναν τέσσερα χρόνια στο Κελλί των Αγίων Αποστόλων, μέχρι που ετοίμασαν το μεγάλο Κελλί του Αγίου Δημητρίου και Αγίου Μηνά, όπου χωρούσε όλη η Αδελφότητα.

Εκεί στην Κερασιά ο Παπα-Νεόφυτος είχε δει όραμα κι έβαλε το αυστηρό τυπικό της διαρκούς νηστείας και αδιαλείπτου προσευχής. Μετά άφησε τον Πατέρα Γεώργιο, τον Χατζη-Γεώργη, για Γέροντα, το 1848, και εκείνος πήρε κελλί στις Καρυές, Σιμωνοπετρίτικο, του Αγίου Νικολάου, για να διευκολύνονται οι προσκυνηταί και να βοηθή περισσότερες πονεμένες ψυχές, σαν χαρισματούχος Πνευματικός που ήταν.

Οι Πατέρες της Συνοδείας του στην Κερασιά, ένωσαν μεγάλη σιγουριά πνευματική και στον Χατζη-Γεώργη, γιατί είχε κάνει ο ίδιος υποτακτικός προηγούμενος και μπορούσε να καταλάβη τους υποτακτικούς. Χρησιμοποιούσε την κοπή του

θελήματος με το Πατρικό πνεύμα· δηλαδή, να κόβη άλλοτε τον εγωισμό τον παιδικό και άλλοτε να φρενάρη τον ενθουσιασμό. Με άλλα λόγια, κλάδευε με διάκριση και δεν κουτσούρευε αδιάκριτα.

Επειδή ο Γέροντας είχε αγιότητα, τα Καλογέρια του υποτάσσονταν από ευλάβεια και όχι από φόβο. Στον εαυτό του δε, ήταν πολύ σκληρός και συνέχεια αύξανε την άσκηση του.

Έλεγε ο Γέροντας: «Όταν καταγίνεται κανείς με νηστεία – αγρυπνία – προσευχή, εξαντλούνται οι σωματικές δυνάμεις, και η σάρκα στενάζει και παραπονιέται στην δυσκολία και στον κόπο της ασκητικής ζωής. Τότε είναι που πρέπει να γίνει κανείς πιο προσεκτικός και στον πόλεμο των λογισμών – γιατί τότε έρχονται στην μνήμη οι ημέρες της κοσμικής ζωής -, για να μην εμποδιστή στον δρόμο της σωτηρίας του και απώλωση την ψυχή του».

Μετά από πολύχρονους τέτοιους αγώνες, επόμενο ήταν να εξαντληθή, αλλά και να εξαϋλωθή. Ενώ του πονούσαν τα πόδια από την ορθοστασία κατά την προσευχή, και ιδίως τα γόνατα από τις πολλές γονυκλισίες, και γενικά όλο το κορμί του από την άσκηση, ο Γέροντας συνέχιζε το αυστηρό του τυπικό και δεν έπαιρνε ποτέ φάρμακα.

Έλεγε δε στους υποτακτικούς του και στους επισκέπτες: «Το καλύτερο φάρμακο είναι η συχνή Μετάληψη των Άχραντων του Χριστού Μυστηρίων. Η συχνή Εξομολόγηση και η Θεία Μετάληψη είναι η σπουδαιότερη και απαραίτητη προϋπόθεση για την επίγεια πνευματική αγαλλίαση και την Ουράνια ευφροσύνη».

Και τους ανέφερε και το έξης παράδειγμα:

«Ένας Ερημίτης ρώτησε τον διάβολο.

- Ποια είναι τα πιο φοβερά πράγματα στην ζωή σας;

Απάντησε ο διάβολος.

- Είναι φοβερά και ανυπόφορα για μας.

- Ποια είναι αυτά; ρώτησε ο Γέροντας.

- Να ποια είναι. Το μυστήριο του Βαπτίσματος, με το οποίο χάνουμε εντελώς την εξουσία και το δικαίωμα επάνω σας. Ο Σταυρός, ο οποίος μας βασανίζει, μας διώχνει και μας αφανίζει, και ιδίως η Κοινωνία. Η Κοινωνία, συνέχισε ο διάβολος, είναι πιο φοβερή για μας και από την γέεννα του πυρός. Όχι μόνο δεν μπορούμε να πλησιάσουμε εκείνον που άξια έχει κοινωνήσει, αλλά φοβώμαστε και να τον αντικρύσουμε ακόμη. Αλλ' όμως, όσο κι αν αυτά είναι θανάσιμα για μας, εμείς ευγνωμονούμε τους ανθρώπους, που με τις απροσεξίες τους και τις αμαρτωλές συνήθειες τους, από μόνοι τους απομακρύνουν την ενέργεια των Μυστηρίων από

τον εαυτό τους. Κι έτσι μόνοι τους μας δίνουν το δικαίωμα να κυριεύσουμε τις καρδιές τους».

Με την διήγηση αυτή ο Χατζη-Γεώργης έδινε να καταλάβουν πιο ζωντανά, πόσο σπουδαία είναι στους Χριστιανούς τα Άγια Μυστήρια.

Ο Γέροντας Χατζη-Γεώργης κοιμήθηκε στις 17 Δεκεμβρίου του 1886.

Από το βιβλίο του Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτη (νυν οσίου Παΐσιου), ο «Γέρων Χατζη-Γεώργης ο Αθωνίτης (1809-1886)», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN